

Combregar amb pedres de molí

«El referèndum o l'acceptació del full de ruta unilateral s'estan demostrant dues línies vermelles molt eficaces a l'hora de fer impossibles majories de govern»

El plantejament de qüestions innegociables és la negació de la política. I un senyal de debilitat, malgrat es pretengui fer passar com el sùmmum de la coherència. En el benentès que no estem parlant de dialogar o transigir sobre el respecte dels drets humans, la democràcia, la corrupció o la violència, per situar alguns dels límits infranquejables des de qualsevol activitat i molt especialment des de la política.

La moda és viure en el confort de les línies vermelles. Esperant que els "altres" vegin la llum, encara que això mantingui els governs paralizats. Ho hem viscut al Parlament de Catalunya, al Congrés dels Diputats i aquests dies en la campanya electoral per tornar a formar unes Corts generals fracassades per la manca de capacitat dels dirigents per obviar les diferències i saber trobar punts d'acord per governar. Voler fer política, presentar-se a unes eleccions, per tancar-se en banda en les pròpies propostes és un luxe que no s'haurien de permetre ni els partits que obtenen sòlides majories absolutes.

La pluralitat és incompatible amb la intransigència. Després d'anys maldant per uns escenaris polítics i parlamentaris més plurals, tant a la política espanyola com a la catalana, ara resulta imperdonable deixar-se portar per la temptació de fixar condicions que, tot i ser ben legítimes, facin intransitable la via de l'acord per formar governs viables. Més aviat, aquesta actitud rondaria l'estafa democràtica als ciutadans que esperen dels seus polítics que, com a mínim, siguin capaços d'entendre's per formar govern i prendre cura dels interessos generals, prou atrotinats en les actuals circumstàncies.

El referèndum o l'acceptació del full de ruta unilateral s'estan demostrant dues línies vermelles molt eficaces a l'hora de fer impossibles majories de govern. A Madrid s'han hagut de repetir les eleccions i a Catalunya el seu president està pendent de passar un examen de confiança el mes de setembre. Tot fa pensar que si es mantenen les dues pedres de molí, serà molt difícil fer combregar als aliats a formar majories parlamentàries. A menys que hi hagi qui estigui disposat a repetir comicis fins a l'infinit en el cas espanyol, o que, en l'escenari català, simplement es pretengui trobar un culpable per a unes noves eleccions. Si no és així, el més lògic seria que tots els actors assumissin la urgència de concentrar-se en delimitar els programes de govern possibles. Si els independentistes només poden pactar amb independentistes, els partidaris del referèndum amb els partidaris del referèndum i els socialdemòcrates amb els socialdemòcrates ja ens podem anar preparant per a una llarga temporada sense governs. De fet, no s'està tan malament.